

fabrikkernes Aktier til at stige.“ Altsaa, der er det Rygterne om de daarlige Udsigter for Toldreformen, der have faaet Sukkeraktierne til at stige, og nu er det netop det modsatte, der efter det ærede Medlems Mening har samme Virkning.

Maa jeg gøre opmærksom paa, at hvad der efter min Mening er Grunden til Sukkeraktiernes Stigning, er, om ikke udelukkende saa dog for en væsentlig Del, den Debat, der blev ført her i Salen i Fjor, idet man nemlig da for første Gang fik oplyst fuldt ud, hvilke enorme Fonds de danske Sukkerfabrikker ligge inde med. Det er ganske sikkert noget, der indtil de seneste Aar har været temmelig ubekendt for Handelsverdenen, og som vistnok først er blevet bekendt gennem Debatten her. Efter de Sukkerregnskaber, der bleve fremdragne her i Fjor, viste det sig, at Sukkerfabrikkerne have en Aktiekapital af 10 Millioner Kroner. Men de laa i Fjor med en Reservefond af — om jeg husker ret — $26\frac{1}{2}$ Million Kroner. Dertil kommer, at ifølge det pr. 1ste Maj afsluttede Regnskab vil der antagelig blive en Dividende af 18 eller 20 pCt. Dividenden er endnu ikke udbetalt; det bliver den først i Juni eller Juli Maaned. Altsaa, Sukkerfabrikkerne maa ligge inde med ret betydelige Beløb udover de 26 Millioner Kroner, som vare i Reservefonden i Fjor. Jeg er meget moderat, naar jeg siger, at de i Øjeblikket maa ligge inde med en Netto-værdi til et Beløb af ca. 30 Millioner Kroner. Som jeg sagde før, er Aktiekapitalen 10 Millioner Kroner. Det vil med andre Ord sige, at de danske Sukkerfabrikker kunne lukke Butikken den Dag i Dag, og Aktierne ville da i dette Øjeblik være 3 Gange pari, være 300 værd.

Dertil kommer, at det er almindelig bekendt, at de danske Sukkerfabrikker have været særdeles godt ledede forretningsmæssigt set, og en Forretning, der sidder i det som de danske Sukkerfabrikker, er virkelig ogsaa adskilligt værd alene qua Forretning, bortset fra de Valuta, den ligger inde med. Dette vil med andre Ord sige, at hvis Sukkerbeskatningen ikke havde været paa Dagsordenen, vilde Sukkeraktierne ganske sikkert i Dag have staaet i langt over 300. Vi kunne se det ogsaa ad anden Vej. Jeg har foretaget en Opgørelse over Forholdet mellem Sukkeraktiernes Kurs og den udbetalte Dividende i de sidste 16—20 Aar, og det viser sig da, at Sukkeraktierne i Dag ikke staa saa højt i Forhold til Dividenden, som de gjorde i Begyndelsen af 90erne, altsaa paa et Tidspunkt, da de

ikke laa inde med de vældige Reservefonds, som de nu have. Den Gang stode Aktierne altsaa i fuld saa høj Kurs i Forhold til de udbetalte Dividender som i Dag. Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi jeg ikke vil, at de faldne Udtalelser skulle staa uimodsagte, da jeg finder, at det er ubegrundet Tale at sige, at det er Sukkerlovsforslaget og Forhandlingerne derom her i Tinget, der skulle have været medvirkende til Sukkeraktiernes Stigning. Det er det ganske sikkert ikke. Disse Aktier vilde ganske sikkert have staaet betydeligt højere, hvis vi ikke havde haft dette Lovforslag liggende her.

Chr. Reventlow: Under første Behandling af Lovforslaget fremsatte jeg udførlige Oplysninger om Grunden til, at disse Aktier nødvendigvis maatte stige og indtage en ret høj Kurs, og dér vil det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) kunne finde fuld Besvarelse paa det Spørgsmaal, han har rejst, og jeg skal derfor ikke her paa dette Tidspunkt komme nærmere ind derpaa. I øvrigt tror jeg, at nogle af det ærede Medlems Klager vilde være blevne afhjulpne, om han havde støttet mig i mine Bestræbelser for at faa Fordelingen af den tilladte Beskyttelse noget anderledes, end den er bleven, nemlig med en større Del til den danske Sukkerudvinding og en noget mindre Del til den egentlige Raffinaderiproduktion. Det er ikke sket, men deri ligger maaske en Grund til de Klager, det ærede Medlem nu udstøder, og som han vilde have undgaaet ved at støtte mig i mine Bestræbelser for at opnaa et bedre Resultat paa det Omraade.

Jeg skal i øvrigt ikke fremsætte flere Bemærkninger om hele denne Sag, der jo kan betragtes som uddebatteret; kun skal jeg sige, at naar jeg gaar med til Ændringen under Nr. 1, er det under det Forbehold, at jeg ikke binder mig for Fremtiden til at gaa med til lignende Ændringer paa andre Omraader, men betragter det, man her gaar til, som noget ekstraordinært.

Valdemar Olsen: Jeg vilde gerne have Lov til at takke Udvalget for Ændringen under Nr. 2. Ved Sagens anden Behandling her i Tinget fremførte jeg mine Betæneligheder ved, at Loven først skulde revideres i Samlingen 1916—17, idet dette Tidspunkt til Dels faldt sammen med Udløbet af Sukkerroedyrkernes Kontrakter med de danske Sukkerfabrikker. Jeg udtalte da et Ønske om at faa Loven revideret noget før, saaledes at Sukkerroedyr-